

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Rotar Vasile și avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Rotar Vasile xxx, născut la xx, originar și domiciliat în s. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 28.09.2017 – 31.10.2018

instanța de apel: 22.11.2018 – 26.03.2019

instanța de recurs ordinar: 16.08.2019 – 05.02.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința judecătorei Strășeni, sediul Călărași, din 31 octombrie 2018, Rotar Vasile, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(1) CP și în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de cinci ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod Penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei, lui Rotar Vasile fiindu-i stabilit un termen de probă de 4 (patru) ani, cu obligarea acestuia ca în termenul stabilit, să nu-și schimbe domiciliul și/ sau reședința fără consimțământul organului competent.

S-a aplicat față de Rotar Vasile măsura preventivă - interdicția de a părăsi țara și se menține până când sentința va deveni definitivă.

S-a dispus încasarea din contul lui Rotar Vasile în folosul statului, cheltuieli de judecată în mărime de 6 097, 68 lei (șase mii nouăzeci și șapte lei 68 bani).

A fost hotărâtă și sorta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Rotar Vasile, conform rechizitoriu întocmit de Procuror în Procuratura Călărași Dumitru, Rotar Vasile la 31.01.2015 profitând de poziția

de vulnerabilitate a cet. x, locuitoare a satului x, că în acel moment nu era angajată în câmpul muncii, întreținea singură un copil minor și avea nevoie de bani și intenționa să plece la muncă peste hotarele Republicii Moldova, înșelând-o că are posibilitatea să o ajute să se angajeze la serviciu în calitate de manageră într-un hotel, prin intermediul xxxxx, (în privința căreia urmărirea penală a fost încetată), a recrutat-o și a transportat-o și a adăpostit-o în apartamentul din or. Albufera, Portugalia, unde în baza unor anunțuri publicate într-un ziar local, a impus-o să presteze servicii sexuale contra plată diferitor persoane până la 28.03.2015, împreună cu alte două tinere din Republica Moldova, iar banii câștigați zilnic erau confiscați de acesta.

Aceste acțiuni ale lui Rotar Vasile au fost încadrate de către organul de urmărire penală conform art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal, traficul de ființe umane, recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită de două persoane.

La rândul său, instanța de judecată cercetând nemijlocit, multi-aspectual, totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală a reținut următoarea stare de fapt:

Rotar Vasile în vara anului 2014 făcând cunoștință cu x, de la care a aflat că ultima este divorțată, are la întreținere un copil minor, având o situație economică vulnerabilă (neavând un loc stabil de lucru), a propus ultimei de a pleca cu scopul de a presta servicii sexuale contra plată în Portugalia, unde din spusele d-lui practicarea serviciilor sexuale contra plată este permisă la legislație menționând, că lui x îi va reveni 50% în urma practicării serviciilor sexuale contra plată. Neavând surse financiare x a procurat pentru xxx un bilet la avion până în Portugalia care a costat 200 (două sute) Euro care urmau fi restituite lui Rotar Vasile în Portugalia.

Tot ultimul a împrumutat xxxx și o sumă de 1 000 (una mie) Euro până la procurarea biletului în Portugalia și plecarea spre destinație, care la fel urma să fie restituită de xxxxxx lui Rotari Vasile deja în Portugalia, de pe urma prestării serviciilor sexuale contra plată. Astfel, la 4 august 2014 Spînu Lucia a plecat spre Portugalia cu avionul, cu o doamnă pe nume "Valentina" familia nu o cunoaște, iar Rotar Vasile a plecat spre Portugalia cu alt mijloc de transport. Când au ajuns ambele în Portugalia au fost întâmpinate la aeroport de către Rotar Vasile, cu care au plecat cu taxiul spre orașul Albufera. Inițial la Rotar Vasile, xxxxxxxx și "Valentina" au locuit cu aproximație trei zile la primul, ulterior, Rotar Vasile le-a închiriat un imobil. Din motiv că xxxxxx nu cunoștea limba, Rotar Vasile a publicat într-un ziar local anunțul din care rezulta că două doamne prestează sexuale contra plată. Cu "clienți" se înțelegea "Valentina" prin intermediul telefonului. Zilnic deserveau câte 7-8 clienți banii în fiecare zi transmiteau banii lui Rotar Vasile.

Când urma să plece acasă XXXXXXXXXXXX, după calculul efectuat de Rotari Vasile, rămase datoare ultimului cu 300 Euro, din motiv că nu avea bani a împrumutat de la Rotari Vasile încă 200 Euro. Astfel, XXXXXXXXXXXX a prestat servicii sexuale contra plată de aproximativ trei luni, la 8 noiembrie 2014 a revenit în Republica Moldova. În această perioadă de trei luni pașaportul se afla la dânsa, nu era privată de libera circulație, însă rar când ieșea în oraș, doar cu scopul de a publica anunțul cu Rotari Vasile sau a face unele cumpărături. S-a înțeles cu Rotar Vasile că se va întoarce în Portugalia în iarna anului 2015 pentru a restitui datoria de 500 Euro, în continuare prestând servicii sexuale contra plată.

În luna ianuarie 2015 XXXXXXXXXXXX din nou a plecat în Portugalia, deja împreună cu Rotar Vasile, soția și copilul minor a acestuia și XXXXXXXXXXXX. Revenind în Portugalia, din nou, în orașul Albufera a închiriat un apartament în aceeași casă unde locuia Rotar Vasile cu familia și au început a presta servicii sexuale contra plată, în fiecare dimineață Rotar Vasile se prezenta la XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX care achitau dânsului bani pentru ziua anterioară. Înțelegând că datoria lui XXXXXXXXXXXX față de Rotar Vasile crește în continuare, între cei doi au apărut conflictul. Toată perioada de timp în cauză XXXXXXXXXXXX comunica cu XXXXXXXXXXXX prin intermediul rețelelor de socializare, tot la îndemnul ultimei a efectuat unele înregistrări video privitor la transmiterea banilor de către XXXXXXXXXXXX lui Rotari Vasile. La fel în perioada data XXXXXXXXXXXX nu era private de pașaport nici de libera circulație mai mult ca atât a declarat, că nu departe de casa unde locuiau se afla un inspectorat de poliție din or. Albufera, dar totuși prin intermediul lui XXXXXXXXXXXX a reușit să plece din Portugalia în Republica Moldova. Spînu Lucia a declarat că atât prima data, cât și a două a plecat în Portugalia pentru a presta servicii sexuale contra plată de bună voie, nefiind forțată de nimeni, nefiind deposedată de pașaport din motiv că avea datorii față de Rotari Vasile care i-a propus să o ajute să plece în Portugalia pentru a-i restitui datoria și a obține profit material în urma practicării de către XXXXXXXXXXXX a serviciilor sexuale contra plată.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

- procurorul adjunct al procurorului r-lui Călărași Dumitru prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și de a-l recunoaște pe Vasile Rotar vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 7 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a gestiona resurse umane și transport de persoane pe un termen de 5 ani. Să fie admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată XXXXXXXXXXXX, însă, referitor la cuantumul prejudiciului moral și material instanța urmând

să se expună separat. Să se încaseze de la inculpatul V. Rotari cheltuielile judiciare în sumă de 6897 lei, pentru efectuarea traducerilor de către SRL „Lingvistica”.

- avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului Rotar Vasile, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței u pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Rotar Vasile să fie achitat.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că:

- în teoria dreptului penal, Hotărârea Plenului CSJ, nr. 37 din 22.11.2004, cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane, precum și legislația internațională, este prevăzut că pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este suficientă existența cel puțin a unei acțiuni (inacțiuni) infracționale menționată în dispoziția art. 165 Cod penal, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este comisă măcar prin unul din mijloacele specificate;

- prin recrutare se are în vedere atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art. 165 și 206 Cod penal;

- în cazul Xxxxxxxx, acțiunile de recrutare ale inculpatului V. Rotar au constatat în întâlnirile acestuia cu partea vătămată în vara anului 2014 la un bar în s. Pîrjolteni și ulterior în 2015 când a venit la dânsa la domiciliu în s. Peticeni, aflând că ea era în căutarea unui loc de muncă, avea nevoie de bani, deoarece se afla într-o stare financiară dificilă și profitând de situația ei vulnerabilă, i-a propus practicarea prostituției în Portugalia, infracțiune care s-a început pe teritoriul R. Moldova - țară în care asemenea gen de activitate este interzis prin lege;

- în cadrul cercetării judecătorești, V. Rotar a recunoscut că legislația Republicii Moldova interzice practicarea prostituției. Mijloacele de recrutare pot fi efectuate prin constrângere, răpire, înșelăciune totală sau parțială. În cazul Xxxxxxxx, inculpatul V. Rotar a preferat recrutarea acesteia prin înșelăciune.

- la rândul său înșelăciunea constă în inducerea în eroare și păgubirea unei persoane prin prezentarea drept adevărate a unor fapte mincinoase în scopul de a obține pentru sine sau altcineva realizarea traficului de persoane. Ca metodă de săvârșire a infracțiunii, înșelăciunea se poate manifesta atât prin acțiuni active, care constau în comunicarea informațiilor false despre anumite circumstanțe sau fapte;

- din declarațiile Xxxxxxxx, a filelor cu calculele zilnice și înregistrării video anexate la dosar a fost stabilit, că dânsa îi transmitea lui V. Rotar banii câștigați din prostituție, acesta promițându-i că la urmă vor face calcule și vor împărți banii egal;

- inculpatul, profitând de situația financiară dificilă a acesteia, inițial i-a propus să accepte să meargă la prostituție în altă țară, cazarea, tot el i-a procurat bilet avia din banii săi, cu condiția ca ultima ulterior să „lucreze,, și să-i întoarcă. Ulterior, când XXXXXXXXXXX se afla în Portugalia, tot el, îi împrumuta anumite sume de bani și știind că ultima avea datorii bănești în Republica Moldova față de anumite persoane, îi punea condiția să se prostitueze în continuare și să-i achite datoriile. Astfel, prin acțiunile sale de viclenie, V. Rotar a plasat-o pe XXXXXXXXXXX într-o situație dificilă de dependență financiară permanentă față de dânsul, ea fiind nevoită să presteze perioade îndelungate servicii sexuale contra plată, pentru ași întreține familia, dar și pentru a-i achita datoriile lui V. Rotar, iar în cazul în care aceasta refuza, V. Rotar o amenința cu răfuiala fizică. Totodată, el nu i-a restituit nimic din bani primiți de la XXXXXXXXXXX pentru serviciile prestate de aceasta, deși potrivit înțelegerii lor urmau să-i împartă egal. Faptul dat a determinat-o pe XXXXXXXXXXX la mijlocul lunii martie 2015 să apeleze după ajutor la XXXXXXXXXXX, iar ultima la rândul său să-l telefoneze pe V. Rotar în Portugalia și să-l amenințe că în cazul în care nu-i v-a permite Luciei să plece, v-a sesiza organele de drept;

- consideră că V. Rotar nu ar fi admis asemenea favoruri bănești XXXXXXXXXXX, persoană pe care până la acel moment nu a cunoscut-o în cazul în care nu ar fi urmărit scopul de profit, adică de exploatare sexuală comercială a acesteia;

- consideră că acțiunile infracționale ale lui V. Rotar perfect întrunesc indicii infracțiunii de trafic - recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia în scop de exploatare sexuală comercială;

- cât privește indiciul prevăzut la art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal - traficul săvârșit de două persoane, a menționat, că prin noua ordonanță de modificare a învinuirii lui V. Rotar din 12.03.2018, indicele de două persoane a fost exclus de acuzator, fiindu-i incriminantă doar indicele prevăzut la art. 165 alin. 2) lit. b) Cod penal, traficul de ființe umane săvârșit prin înșelăciune. Deși, elementul dat nu mai constituia parte a noii învinuiri, instanța în pct. 9 a sentinței a motivat incorect necesitatea recalificării acțiunilor lui V. Rotar făcând trimitere și la acesta. Criteriul principal de distingere a victimei traficului de ființe umane de o persoană prostituată este cel al îngrădirii libertăților ei, deoarece o prostituată lucrează liber și nu depinde de proxenet, pe când XXXXXXXXXXX nu era liberă în acțiuni, deoarece V. Rotar venea zilnic și verifica cum ea lucrează, câți bani câștigă și chiar îi ridica de la ea. Totodată, acesta permanent o avertiza să practice prostituția și să nu plece acasă, dar să-i întoarcă datoria;

- în cadrul dezbaterilor acuzatorul a solicitat instanței încasarea de la inculpatul V. Rotari a cheltuielilor judiciare în sumă de 6897 lei, pentru efectuarea traducerilor de către SRL „Lingvistica,, (conform celor două facturi anexate la dosar, una în sumă de 800 lei și a doua în sumă de 6097, 68 lei).

3.2 În motivarea cererii de apel avocatul inculpatului a invocat următoarele argumente:

- prima instanță este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea, cât și recunoașterea nulității actelor procedurale, deoarece au fost obiectate în cadrul ședinței de judecată și anume: V-I, f.d.44- acțiunea nu este formulată conform art.166 alin. 1,2 lit. d, e, f, i și 167 alin. 1 lit. c) Cod de procedură civilă; f.d.59-62 - este inadmisibile ca probă datele obținute de la partea vătămată provenința, veridicitatea, circumstanțele acestor sume, calcule primirii acesteia, (potrivit art. 94 alin. 1 p.10 Cod de procedură penală); f.d.67- informația, expediată către Președintele Centrului Internațional „La strada”, lipsește ștampila cancelariei al acestui centru cu nr. și data de intrare; f.d.68-71 - lipsește semnătura și ștampila psihologului, data și nr. de eșire al acestui raport de constatare și lipsesc datele de recepție al acestui raport; f.d.72-74 - lipsește semnătura participantului ori date ce ar confirma recepția acestei acțiuni; f.d.76-77 - lipsește semnătura părții vătămate și a unui specialist sau interpret; f.d. 78-79 - lipsește semnătura unui specialist sau interpret; f.d.80-90- sunt copii unor informații în care lipsește semnătura unui participant ce s-ar asuma sub răspundere că corespunde originalului; f.d. 106 - lipsește semnătura unui specialist sau interpret; f.d.108- nu este clar este original sau copie; f.d. CD- lipsesc semnăturile participanților și sigilare (art.131 al.5 CPP); VII, f.d. 28-30 - anexa: extrasul art.165 CP și copiile facturilor oferite de victima Lx, pe 11 file;

- sunt date de fapt obținute de către echipele comune internaționale de efectuare a urmăririi penale ce nu pot fi admise ca probe, deoarece au fost administrate în lipsa mijloacelor prevăzute în art.93 alin. 2 Cod de procedură penală (deoarece art.93 alin. 5 Cod de procedură penală) iar potrivit art.101 alin.4 Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În urma obiecțiilor descrise, potrivit art.94, 95, 99 alin.2, 101, 251 Cod de procedură penală a cerut nulitatea actelor procedural ceea ce nu se regăsesc în sentința constată de către prima instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului Rotar Vasile.

A fost admis apelul procurorului, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Rotar Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(1) lit. b) Cod penal (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii) și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu privarea de dreptul de a gestiona resurse umane și transport de persoane pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și s-a încasat de la Rotar Vasile în beneficiul Luciei Spînu prejudiciul moral în sumă de 50000 (cincizeci mii) lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost respinsă cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 6897 lei, ca neîntemeiată.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

4.1. *Pentru a decide astfel*, instanța de apel a stabilit că, prima instanță a constatat în mod eronat încadrarea acțiunilor inculpatului în temeiul art. 220 alin. (1) Cod penal. Instanța de apel a considerat că, aceasta a aplicat incorect prevederile art. 101 alin. (1) ale Codului de procedură penală, și a dat o apreciere improprie stării de fapt și de drept, inclusiv probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel a reținut că indiciul prevăzut la art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal - traficul săvârșit de două persoane, prin noua ordonanță de modificare a învinuirii lui Vasile Rotar din 12.03.2018, indicele de două persoane a fost exclus de acuzator, fiindu-i incriminat doar indicele prevăzut la art. 165 alin. 2) lit. b) Cod penal, traficul de ființe umane săvârșit prin înșelăciune. Deși, elementul dat nu mai constituia parte a noii învinuiri, instanța în pct. 9 a sentinței a motivat incorect necesitatea recalificării acțiunilor lui Vasile Rotar făcând trimitere și la acesta.

Instanța de apel cercetând probele prezentate de către partea acuzării a constatat că, s-a dovedit în afara oricărui dubiu rezonabil, faptul că Rotar Vasile la 31.01.2015 profitând de poziția de vulnerabilitate a cet. XXXXXXXXXX, locuitoare a satului Peticeni, raionul Călărași, că în acel moment nu era angajată în câmpul muncii, întreținea singură un copil minor și avea nevoie de bani și intenționa să plece la muncă peste hotarele R. Moldova, înșelând-o că are posibilitatea să o ajute să se angajeze la serviciu în calitate de manageră într-un hotel, a recrutat-o și a transportat-o și a adăpostit-o în apartamentul din or. Albufera, Portugalia, unde în baza unor anunțuri

publicate într-un ziar local, a impus-o să presteze servicii sexuale contra plată diferitor persoane până la 28.03.2015, împreună cu alte două tinere din Republica Moldova, iar banii câștigați zilnic erau confiscați de acesta.

Astfel, prin acțiunile sale Rotar Vasile a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (1), lit. b) Cod penal, traficul de ființe umane, recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii).

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu lor confirmă vinovăția inculpatului Rotar Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 al. (1) lit. b) Cod penal.

Necătând la faptul că, inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel a constatat că, culpabilitatea lui Rotar Vasile în comiterea infracțiunii incriminate fiind dovedită prin probele administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume prin:

- declarațiile părții vătămate XXXXXXXXX, declarațiile martorului Cebotari Agrepina, declarațiile martorului Cebotari Serghei, declarațiile martorului Chicu Natalia, declarațiile martorului Constantinov Ana, declarațiile martorului Șpac Sergiu, declarațiile martorului Ureche Aliona, raportul Centrului Internațional pentru Protecția și Promovarea Drepturilor Femeii „La strada” privind evaluare psihologică a victimei XXXXXXXXX, care denotă autenticitatea celor relatate, f. d. 68-71, vol.1;
- proces-verbal de ridicare a copiilor a nouă facturi (duplicate), tapate pe foi albe, formatul A4, privind achitarea unor avize în limba portugheză de la „Cofina Media,, S A, pe diferite sume în EURO, datate-07.02.2015, 12.02.2015, 17.02.2015, 22.02.2015, 27.02.2015, 04.03.2015, 10.03.2015, 16.03.2015 și 21.03.2015, din numele XXXXXXXXX și traducerile acestora în care este indicat că două rusoaice de 23-24 ani nebune plăcere o. nat. Fim. Mass descloc., tel xxxxxx; un document provizoriu de identificare (duplicat) pe 2 file, pe numele XXXXXXXXX în limba portugheză din 05.02.2015; pașaportul cet. XXXXXXXXX, nr. B1793162, în care sunt prezente ștampilele de intrare în Lisabona la 31.01.2015 și ieșire din Lisabona la 28.03.2015; o înregistrare video de pe telefonul mobil al acesteia de model „Samsung”, culoare albă, cu capacitatea de 88, 7mb, în care se observă fața lui V. Rotaru cum numără bancnote și efectuează înscrieri într-un carnet, f. d. 76, vol. I;
- procesul-verbal de ridicare de la Ana Konstantinov a biletului de călătorie rezervat pentru XXXXXXXXX, de la compania „Air Moldova” pe o foaie de hârtie format A4, cu înscris în limba portugheză,

datat cu 28.03.2015, f. d. 105-106, vol. I; - procesul-verbal de recunoaștere după fotografie a lui A. Ureche (foto nr. 5) despre care XXXXXXXXXX susține că a fost adusă de Vasile Rotar în apartamentul nr. 201 pe str. Telecomunicasoeș, 5, după plecarea Olgăi și întreținut relații sexuale împreună până la 28.03.2015. Tot ea a fost martor la conflictul dintre dânsa și Vasile înainte de plecare, f. d. 110 vol. I; - informația oferită de compania „Air Moldova” care confirmă că la 21.01.2015 pe numele lui Vasile Rotar, Olga Rotar, XXXXXXXXXX și respectiv la 25.01.2015 pe numele XXXXXXXXXX au fost procurate bilete de avion pe ruta Chișinău-Lisabona, pentru 31.01.2015, la cursa 9U895 și că toate patru bilete au fost utilizate. Potrivit aceluiași răspuns, la 24.03.2015 pe numele XXXXXXXXXX a fost procurat bilet de avion pe ruta Lisabona-Chișinău, pentru 28.03.2015, iar pe numele lui V. Rotar la 17.04.2015, pe aceeași rută, pentru 25.04.2015, la cursa 9U896, f. d. 146, vol. I; - informația Serviciului de frontieră al Republicii Moldova ce confirmă că Vasile Rotar, Olga Rotar, XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX au părăsit teritoriul țării la 31.01.2015 prin PTF Chișinău- Aeroport, f. d. 147,152,154,166 vol. I; - copiile facturilor și istoricul oferit de reprezentanții „Cofina Media” SA privitor la clienta XXXXXXXXXX, în conținutul cărora este scris că o rusoaică de 24 ani, frumoasă, nebună după plăcere O. NAT. FIM. DESCLOC tel. xxxxxxxxx, anunț ce era publicat în ziarul local „Correio da Manha”, f. d. 117-120, vol. III; - decizia de anchetă oferită de autoritățile de drept ale Portugaliei în rezultatul îndeplinirii cererii de asistență juridică internațională, ce au constatat că în perioada anilor 2015 soții Olga și Vasile Rotaru au locuit Portugalia, or. Albuifeira, str. Telecomunicasoeș, ap. 201, însă apartamentul din preajmă cu nr. 203 era închiriat tot de ei, în care zilnic veneau mulți bărbați unde practicau acte de prostituție(fila 108, 156, f.d. 124-125 vol. III).

Instanța de apel a constatat că, materialul probator dovedește indubitabil faptul că, inculpatul Rotar Vasile a comis infracțiunea constatată, și că, acțiunile lui urmează a fi corect calificate și se încadrează în baza art.165 alin.(1) lit. b) din Codul penal.

Instanța de apel a reținut că în Hotărârea Plenumului CSJ, nr. 37 din 22.11.2004, cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane, precum și legislația internațională, este prevăzut că pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este suficientă existența cel puțin a unei acțiuni (inacțiuni) infracționale menționată în dispoziția art. 165 Cod penal, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este comisă măcar prin unul din mijloacele specificate.

În speța examinată a fost identificată latura obiectivă a infracțiunii în acțiunile inculpatului, Rotar Vasile, care la 31.01.2015 profitând de poziția de vulnerabilitate a cet. XXXXXXXXXX, locuitoare a satului Peticeni, raionul Călărași, că în acel moment nu era angajată în câmpul muncii, întreținea

singură un copil minor și avea nevoie de bani și intenționa să plece la muncă peste hotarele R. Moldova, înșelând-o că are posibilitatea să o ajute să se angajeze la serviciu în calitate de manageră într-un hotel, a recrutat-o și a transportat-o și a adăpostit-o în apartamentul din or. Albufera, Portugalia, unde în baza unor anunțuri publicate într-un ziar local, a impus-o să presteze servicii sexuale contra plată diferitor persoane până la 28.03.2015, împreună cu alte două tinere din Republica Moldova, iar banii câștigați zilnic erau confiscați de acesta.

Instanța de apel a reținut că înșelăciunea în calitate de acțiunea adiacentă s-a manifestat prin inducerea în eroare a părții vătămate asupra condițiilor de muncă pe care urma să le aibă în Portugalia și asupra remunerației acesteia.

Instanța de apel a mai reținut, că potrivit declarațiilor părții vătămate, a foilor cu calculele zilnice și înregistrării video anexate la dosar s-a stabilit, că cea din urmă îi transmitea lui Vasile Rotar banii câștigați din prostituție, inculpatul promițându-i că la urmă vor face calcule și vor împărți banii egal.

În același sens, instanța de apel a reiterat că inculpatul, profitând de situația financiară dificilă a acesteia, inițial i-a propus să accepte să meargă la prostituție în altă țară, cazarea, tot el i-a procurat bilet avia din banii săi, cu condiția ca ultima ulterior să „lucreze,, și să-i întoarcă. Însă, când XXXXXXXXXXXX se afla în Portugalia, tot el, îi împrumuta anumite sume de bani și știind că ultima avea datorii bănești în Republica Moldova față de anumite persoane, îi punea condiția să se prostitueze în continuare și să-i achite datoriile.

Astfel, prin acțiunile sale de viclenie, Vasile Rotar a plasat-o pe XXXXXXXXXXXX într-o situație dificilă de dependență financiară permanentă față de dânsul, ea fiind nevoită să presteze perioade îndelungate servicii sexuale contra plată, pentru ași întreține familia, dar și pentru a-i achita datoriile lui Vasile Rotar, iar în cazul în care aceasta refuza, Vasile Rotar o amenința cu răfuiala fizică. Totodată, el nu i-a restituit nimic din bani primiți de la XXXXXXXXXXXX pentru serviciile prestate de aceasta, deși potrivit înțelegerii lor urmau să-i împartă egal. Acest fapt a determinat-o pe XXXXXXXXXXXX la mijlocul lunii martie 2015 să apeleze după ajutor la x, iar ultima la rândul său să-l telefoneze pe Vasile Rotar în Portugalia și să-l amenințe că în cazul în care nu-i v-a permite xxxxxxxx să plece, v-a sesiza organele de drept.

Instanța de apel a considerat, că Vasile Rotar nu ar fi admis asemenea favoruri bănești XXXXXXXXXXXX, persoană pe care până la acel moment nu a cunoscut-o în cazul în care nu ar fi urmărit scopul de profit, adică de exploatare sexuală comercială a acesteia. Prin exploatare sexuală comercială se înțelege activitate aducătoare de profituri, care are drept scop majorarea

activului patrimonial al făptuitorului, exprimându-se în folosirea victimei prin constrângere la prostituție.

Instanța de apel a reiterat că inculpatului Rotar Vasile îi este incriminat și acțiunea de transportarea. Transportarea este deplasarea persoanelor traficate peste frontiera de stat a Republicii Moldova sau în interiorul Republicii Moldova, în vederea folosirii lor în scopurile prevăzute la art. 165 din Codul penal.

Instanța de apel a reținut, că potrivit declarațiilor părții vătămate, cât și a informațiilor oferiate de „Air Moldova”, ale martorului A. Ureche, se atestă că anume Vasile Rotar la 31.01.2015, după ce i-a procurat Luciei Spînu biletul la avion pe ruta Chișinău-Lisabona a organizat transportarea acesteia împreună cu dânsul, în același avion în țara respectivă și tot el în aceeași noapte a comandat taxi și a transportat-o pe XXXXXXXXXX și adăpost-o în apartamentul său din or. Albufeira, str. Telecomunicasoeș până a doua zi.

Instanța de apel a menționat că, prin adăpostirea victimei se are în vedere plasarea persoanelor traficate într-un loc ferit, pentru a nu fi descoperite de reprezentanții organelor de drept sau de persoanele terțe, care ar putea anunța autoritățile despre infracțiunea de trafic de ființe umane, și pentru ca victima să poată fi folosită în scopurile prevăzute la art. 165 CP.

Instanța de apel a reiterat, că inculpatului Rotar Vasile îi este incriminat în învinuire și profitarea de starea de vulnerabilitate a victimei. Astfel, abuzul de poziția de vulnerabilitate constă în utilizarea de către traficant a stării speciale în care se găsește o persoană datorită situației sale precare din punct de vedere al supraviețuirii sociale, etc. Starea de vulnerabilitate poate fi condiționată de diferiți factori cum ar fi: situația economică grea, lipsa de resurse sociale, etc. Prin situația de vulnerabilitate a victimei urmează de înțeles orice tip de vulnerabilitate, fie ea psihică, familială, socială sau economică, adică ansamblu de situații disperate care poate determina un om să accepte exploatarea sa.

În continuare, instanța de apel a reținut, că fiind audiat primarul s. Peticeni a reconfirmat declarațiile părții vătămate XXXXXXXXXX că este locuitoare a s. Peticeni și că în perioada 2005-2008 a fost căsătorită cu Nicolae Spînu. În perioada anilor 2013-2014 ei au divorțat. Din câte cunoaște, XXXXXXXXXX anterior nu a fost angajată legal în câmpul muncii, crește și educă singură o fetiță, născută în anul 2006. Părinții Luciei sunt pensionari. Acest fapt a determinat-o să-și lase copilul minor sub supravegherea temporară a mamei sale și să accepte exploatarea sa prin prostituție.

În speța examinată, instanța de apel a identificat latura subiectivă a infracțiunii în acțiunile inculpatului, prin aceea că, Rotar Vasile, care la 31.01.2015 profitând de poziția de vulnerabilitate a cet. XXXXXXXXXX, locuitoare a satului Peticeni, raionul Călărași, că în acel moment nu era

angajată în câmpul muncii, întreținerea singură un copil minor și avea nevoie de bani și intenționa să plece la muncă peste hotarele R. Moldova, înșelând-o că are posibilitatea să o ajute să se angajeze la serviciu în calitate de manageră într-un hotel, a recrutat-o și a transportat-o și a adăpostit-o în apartamentul din or. Albufera, Portugalia, unde în baza unor anunțuri publicate într-un ziar local, a impus-o să presteze servicii sexuale contra plată diferitor persoane până la 28.03.2015, împreună cu alte două tinere din Republica Moldova, iar banii câștigați zilnic erau confiscați de acesta.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegațiile avocatului apelantul precum că în acțiunile inculpatului, Rotar Vasile nu sunt întrunite elementele componente vreoa unei infracțiuni și acesta urmează a fi achitat, or, pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de apel s-a stabilit cu certitudine recrutarea, transportarea, adăpostirea și exploatarea sexuală comercială a părții vătămate, x. Astfel Colegiul penal nu poate admite și reține argumentele avocatului și inculpatului, care sunt combătute, ad integrum, prin probatorul prezentat de acuzator, și examinat în instanța de fond și de apel.

În același sens, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Totodată, sa reținut că în instanța de apel inculpatul Rotar Vasile a înaintat o cerere prin care a menționat că este de acord cu sentința și solicită aplicarea legii cu privire la amnistie.

Instanța de apel a reținut, că în conformitate cu art. 2 alin. (1) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în vigoare la 09.09.2016 (Monitorul Oficial Nr. 293-305), procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.

Totodată, instanța de apel a reținut faptul, că potrivit art. 10 alin. (1), pct. d) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei d) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole

din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002: art. 135–139; art. 140 alin. (2); art. 140¹–145; art. 151; art. 158 alin. (2)–(4); art. 164 alin. (2) și (3); **art. 165**; ... etc.

Instanța de apel a menționat la aceste capitole, că inculpatul Rotar Vasile nu a recunoscut vina în cele incriminate, nu s-a căit sincer de cele comise și nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, prin declarațiile sale inculpatul a încercat de a induce pe o pistă greșită și favorabilă lui, în scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală.

De asemenea instanța de apel a notat, că criticile aduse de către avocat în interesele inculpatului, în cererea de apel cu privire la nulitatea unor acte procesuale sunt neplauzibile și instanța le-a apreciat ca fiind formale și care nu constituie temei pentru declararea nulității lor și achitarea inculpatului.

Instanța de apel a remarcat că, din probele administrate în cursul examinării cauzei rezultă că, acestea sunt suficiente pentru a constata că, faptele constituie infracțiunea prevăzută de art.165 alin. 1 lit. b) Cod Penal, a fost săvârșită de inculpatul Rotar Vasile și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Rotar Vasile a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de circumstanțele enumerate ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptelor, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii.

La caz, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare.

Cu privire la acțiunea civilă, instanța de apel a notat faptul că, partea vătămată Spînu Lucia în prima instanță s-a constituit ca și parte civilă, formulând în acest sens acțiune civilă în procesul penal.

Astfel, prin acțiunea formulată f. d. 44, vol. I, partea civilă a solicitat încasarea din contul inculpatului 324 000 lei, astfel prejudiciu material în sumă de 224 000 lei pentru prestarea serviciilor sexuale clienților din Portugalia pe o perioadă de la 03.02.2015 până la 28.08.2015, potrivit înscrisurilor anexate, și a prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei, pentru

înjosirea, pe care a suportat-o în țară străină motiv pentru care solicită această sumă minimală.

Instanța de apel a reținut că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repara prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repara prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. (4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțământul persoanei vătămate și dacă fapta autorului nu vine în contradicție cu normele de etică și morală.

Instanța de apel a considerat necesar a admite pretenția înaintată de Spînu Lucia cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat și încasează de la Rotar Vasile în beneficiul lui xxxxxxxx cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune în mărime de 50 000 lei, deoarece Luciei Spînu i s-a cauzat un prejudiciu moral, adică suferințe psihice prin faptele infracționale ale lui Rotar Vasile, însă, suma solicitată de partea vătămată este exagerată.

Instanța de apel considerat necesar a acorda cu titlu de prejudiciu moral sumă de 50 000 lei, care urmează a fi încasată din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate xxxxxxxx. Astfel instanța de apel consideră că, suma de 50 000 lei v-a avea efect compensatoriu pentru partea vătămată și nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că, suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temei.

Cu privire la cheltuieli, instanța de apel, a constatat că, solicitarea respectivă nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate, întrucât, prima instanță a încasat de la Rotar Vasile, în contul statului, cheltuielile de judecată și anume suma de 6097,68 lei.

Instanța de apel a accentuată că instanța de judecată injust și neîntemeiat a dispus ca cheltuielile judiciare cu privire la traducere în mărime de 6097,68 lei să fie încasate din contul inculpatului Rotar Vasile or, legea expres prevede excepția încasării cheltuielile judiciare plătite interpreților, traducătorilor.

Prin urmare, Colegiul Penal a decis casarea sentinței primei instanțe în partea cheltuielilor judiciare, cu respingerea încasării acestora.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recursuri ordinare de către:

- inculpatul Rotar Vasile care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței judecătorei Strășeni, sediul

Călărași, din 31 octombrie 2018 și încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea Legii nr. 210 din 29.07.2016, cu privire la amnistie.

- avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului Rotar Vasile, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) 12) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1 În argumentarea recursului, inculpatul a invocat că:

- instanța de apel urma să aplice în privința inculpatului Legea nr. 210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie pentru infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (1) Cod penal;

-partea vătămată a fost liberă în acțiunile sale de a trece hotarele Republicii Moldova, liberă de a-și întreprinde orice acțiune în Portugalia, a lucrat anterior înafara Republicii Moldova, circumstanțe confirmate de către rudele sale în ședință, iar poziția de vulnerabilitate nu a fost confirmată printr-un act emis de către autoritate competentă.

- în privința acțiunii civile înaintată de către partea vătămată, fiind obiectată de către avocat, nu a fost admisă deoarece sau nu s-a expus deoarece n-a fost întemeiată.

5.2 În argumentarea recursului, avocatul Chiriac Cristin a invocat că:

- cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a părți vătămate XXXXXXXXXXXX, iar imposibilitate de a se prezenta partea vătămată a fost redată de către acuzator doar printr-o informație precum că se află peste hotarele Republicii Moldova iar de a înștiința instanța despre această imposibilitate nu sunt. Iar în cadrul ședinței ai Curții de Apel a înaintat și o cerere conform art.414 alin. 3 Cod de procedură penală privind audierea părții vătămate XXXXXXXXXXXX în incinta Curții de Apel mun. Chișinău prin care le-a fost respinsă;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel depus de apărător, inclusiv și a obiecțiilor, redate asupra probelor acuzării;

- ordonanța privind modificarea acuzării în ședința de judecată incriminându-i lui Rotar Vasile indiciile prevăzute la art. 165 alin. 2 lit. b) Cod penal, traficul de ființe umane săvârșit prin înșelăciune, în fapt și în drept o consideră eronată ca urmare consideră temei de recunoaștere nulă a ordonanței privind modificarea acuzării;

- a invocat în prima instanță nulitatea unor probe și a obiectat supra întrucât consideră că au fost administrare contrar dispozițiilor legale potrivit 94 alin. 1, pct. 2,6,8,9 Cod de procedură penală, iar potrivit art. 101 alin. 4 Cod de procedură penală, consideră că instanța de judecată este obligată să pună la baza hâțairii sale numai probele a căror cercetare au avut acces toate

părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate;

- făcând trimitere la dispozițiile 94, alin. 3 din Codul de procedură penală a invocat că, instanțele inferioare nu au dat o apreciere justă asupra obiecțiilor redade de apărare: vol. I- f. d. 44- acțiunea nu este formulată conform art.166 al. 1,2 lit. d, e, f, i și 167 alin.1 lit. c) Cod de procedură civilă; f. d. 59-62 - este inadmisibile ca probă datele obținute de la partea vătămată provenința, veridicitatea, circumstanțele acestor sume, calcule primirii acesteia, (potrivit art.94 alin.1 p.10 Cod de procedură penală); f. d. 67- informația, expediată către Președintele Centrului Internațional „La strada”, lipsește ștampila cancelariei al acestui centru cu nr. și data de intrare; f. d. 68-71 - lipsește semnătura și ștampila psihologului, data și nr. de eșire al acestui raport de constatare și linsese datele de recepție al acestui raport; f. d. 72-74 - lipsește semnătura participantului ori date ce ar confirma recepția acestei acțiuni; f. d. 76-77 - lipsește semnătura părții vătămate și a unui specialist sau interpret; f. d. 78-79 - lipsește semnătura unui specialist sau interpret; f. d. 80-90- sunt copii unor informații în care lipsește semnătura unui participant ce s-ar asuma sub răspundere că corespunde originalului; f.d.95- nu este cunoscut proveniența și veridicitatea înscrisurilor presupuse cu creionul; f. d. 106- lipsește semnătura unui specialist sau interpret; f. d. 108- nu este clar este original sau copie, ce pune la dubii veridicitatea; CD- lipsește semnăturile participanților și sigilarea (art.131 alin. 5 CPP) ce pune la îndoială veridicitatea conținutului CD-ului; f. d. 11- lipsește ștampila cancelariei al acestui centru cu nr. și data de intrare; f. d. 28-30- anexa: extrasul an. 165 Cod penal și copiile facturilor oferite de victima I. Spînu, pe 11 file; obiecții la filele acestui volum n-a fost audiat organul de urmărire penală și martorii în cadrul ședinței instanței, cât și sunt date de fapt obținute de către echipele comune internaționale de efectuare a urmăririi penale ce nu pot fi admise ca probe deoarece au fost administrate în lipsa mijloacelor prevăzute în art.93 alin. 2 Cod de procedură penală (deoarece art.93 alin. 5 Cod de procedură penală. Datele de fapt obținute de către echipele comune internaționale de efectuare a urmăririi penale pot fi admise ca probe numai în cazul în care au fost administrate prin intermediul mijloacelor de probă prevăzute la alin. (2)) și sunt date neadmise ca probe potrivit art.94 alin. 1 pct.2,6,8,9 Cod de procedură penală; vol.-V, f.d.75 - lipsește ștampila cancelariei ai acestui centru a nr. și datei de intrare; f.d.76 - (este vizibil că e un xerox) lipsește ștampila și semnătura că corespunde cu originalul, ștampila cancelariei al Procuraturii a nr. și datei de intrare.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procuror care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, și

menționează că instanța de apel, rejudecând cauza s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a soluționat cauza, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Cu referire la recursul ordinar declarat către avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului, se reține că acesta invocă prezența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: „cauza a fost judecată fără citarea legală a părții vătămate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel depus de apărător, inclusiv și a obiecțiilor, redată asupra probelor acuzării și faptei săvârșite de către Rotar Vasile i s-a dat o încadrare juridică greșită”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent și motivele specificate în susținerea acestuia, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a judecat cauza fără citarea legală a părții vătămate, deși avocatul a solicitat prezența obligatorie a acesteia, Colegiul penal atestă că a fost invocat eronat, or instanța de apel conducându-se de prevederile art. 412 alin. 5 din Cod penal, audiind opinia participanților la proces, a dispus examinarea pricinii în absența părții vătămate Spînu Lucia, în privința căreia a fost executată procedura citării legale fapt confirmat prin avizul de recepție a corespondenței (f. d. 214, vol. V).

De asemenea, cât privește temeiul de recurs specificat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei sub aspectele specificate de recurent, dat fiind faptul că, instanța de apel la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel de casare totală a sentinței și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Rotar Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(1) lit. b) Cod penal (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii) și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu privarea de dreptul de a gestiona resurse umane și transport de persoane pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, precum și în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, soluția instanței de apel nefiind afectată de o eroare de fapt, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, care este expus clar, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, or decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

Totodată, cât privește critica recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor prezentate de apărare în cererea de apel, Colegiul penal atestă că este inadmisibilă, or din decizia instanței de apel rezultă că acesta s-a expus argumentat și detaliat în decizia sa (f. d. 240, alineatul 7, f. d. 242, alineatul 3, vol. V), analizându-le prin prisma circumstanțelor rezultate din cumulul de probe administrat (f. d. 224, - 236, alineatul 3, vol. V) și a conchis just, ținând cont de declarațiile părții vătămate în coroborare cu celelalte probe descrise în decizia instanței de apel, că în acțiunile inculpatului Rotar Vasile sunt prezente elementele și modalitățile de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. b), Cod penal, și anume *traficul de ființe umane, recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune* (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii).

Mai mult, lecturând decizia contestată în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul constată că instanța de apel, casând total sentința primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și s-a

pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de procuror și avocatul Chiriac Cristin în numele lui Rotar Vasile, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care a dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocat, ca fiind nefondat și admiterea a acuzatorului de stat.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise în cererea de recurs prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că asemenea critici de apreciere a probelor nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că, materialul probator dovedește indubitabil faptul că, inculpatul Rotar Vasile a comis infracțiunea constatată, respectiv acțiunile lui au fost corect calificate și încadrate în baza art.165 alin.(1) lit. b) din Codul penal.

Astfel, instanța de recurs ordinar nu dă o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezentei erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate. Or, se atestă că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizia sa cu privire la motivele respingerii probelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală(pag.28 din decizie).

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, menționând că comiterea faptei incriminate inculpatului Rotar Vasile nu a fost demonstrată prin probele prezentate de acuzare, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată această versiune, or aceasta contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, concluzii întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat de instanța de apel în decizia sa.

Totodată, de remarcat este și faptul că, instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Rotar Vasile a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod

penal, ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de circumstanțele enumerate ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptelor, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia (pag. 14-22 din decizie), în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, în recurs se mai invocă temei de anulare a hotărârii judecătorești și pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - *faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă instanța de recurs conchide că temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece instanțele judecătorești nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către inculpat decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire. Astfel, Colegiul penal constată că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin.(1) lit. b) Cod penal este confirmată prin probele prezentate, iar măsura de pedeapsă acestuia i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Or, argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Totodată, Colegiul penal remarcă faptul că, motivele invocate în recursul declarat de către avocatul Chiriac Cristian în numele inculpatului au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor care

au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea CtEDO, pct. 20, cazul Bujenița c. Moldovei).

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de inculpatul Rotar Vasile, prevăzut în pct. 11) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel urma să aplice în privința inculpatului Legea nr. 210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie pentru infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs consideră că criticele recurentului nu sunt întemeiate, deoarece instanța de apel corect a dispus a nu aplica actul amnistiei în privința lui Rotar Vasile, decizie care este fondată și întemeiată, din următoarele considerente.

Amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa.

La 29 iulie 2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 210, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art. 1 și nu cade sub incidența art. 10, este pasibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29 iulie 2016, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Din actele cauzei deferite judecății, se constată că Rotar Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Astfel, potrivit art. 10 alin. (1), pct. d) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, *prevederile art. 1-9 nu se aplică* persoanei d) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002: art. 135–139; art. 140 alin. (2); art. 140¹–145; art. 151; art. 158 alin. (2)–(4); art. 164 alin. (2) și (3); **art. 165**;...etc.

Raportând la caz cele consemnate supra, Colegiul penal conchide că, la caz, în privința lui Rotar Vasile nu poate fi aplicat actul amnistiei, instanța de apel statuând corect că nu sunt întrunite condițiile stipulate în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recursuri care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția

adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Rotar Vasile și avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2019, în cauza penală în privința lui Rotar Vasile x, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

